

УДК 658.114

Ф. Ф. Бутинець,
д.е.н., професор,
завідувач кафедри обліку
Вінницького фінансово-економічного університету
А. В. Драбаніч,
к.е.н., доцент кафедри фінансів
Вінницького фінансово-економічного університету

ІНТЕГРОВАНІЙ ОБЛІК ЯК ЗАСІБ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Анотація. Інтегрований облік впроваджується як один із основних засобів контролю господарських операцій. Найважливішим показником контролю є відхилення від стандартів, норм, лімітів. Характерною особливістю підсистеми є не документоване виявлення відхилень від норм в процесі витрачання засобів, а відображення відхилень у бухгалтерських записах на спеціальних рахунках в порівнянні з бюджетами. Твердження, що в промисловості відхилення від норм за прямими витратами виявляють головним чином шляхом сигнального документування, принаймні є спірним. Ні в підручниках, ні в журнальних статтях це питання не розглядається, форми сигнальних документів не наводяться, номенклатура причин відхилень не пропонується.

Характерна особливість ведення обліку полягає в тому, що не всі підприємства, що впровадили систему бюджетування і обліку, відображають відхилення від стандартів чи норм. При всіх можливих відмінностях в принципі відхилення від стандартів в обліку відображаються в тому випадку, якщо підприємство за основу приймає поточні норми або розроблені ліміти. Розчленування відхилень за факторами розрахунковим порядком не завжди виявляє справжні їх причини. Особливо це відноситься до відхилень від кількісних стандартів. Тому ставлення до них буває скептичним.

Самі по собі відхилення, звичайно, не означають багато, хоча «червоні» відхилення, наприклад (дебетові залишки на рахунках виробництва), автоматично розглядаються як небажані, а «чорні» відхилення як бажані, насправді ж необхідний більш глибокий аналіз для визначення їх важливості. У кращому випадку ці відхилення можуть вказувати на існування потенційної проблеми. Питання, які виникають при вивченні таких облікових відхилень, можуть бути двох типів: а) наскільки істотними ці відхилення є і б) що вони означають.

Ключові слова: інтеграція обліку, система обліку, автоматизація обліку, облікова політика, функції обліку.

Постановка проблеми. Приступаючи до проекту створення системи обліку, будь-яке підприємств рано чи пізно зіткнеться з проблемою інтеграції наявних видів обліку. Щоб ця задача не стала каменем спотикання на етапі реалізації задуму, необхідно передбачити її вирішення ще на стадії розробки концепції проекту. При цьому чим більш ефективним виявиться її вирішення, тим швидше і дешевше пройде втілення як самого проекту з удосконалення обліку на підприємстві, так і функціонування облікової системи в цілому.

Основою для вирішення такої проблеми може бути триєдність методологічних, технічних і організаційних підсистем об'єднаного процесу. Алгоритм виглядатиме так: розробка методології інтеграції обліку; вибір на її основі програмних і технічних засобів автоматизації; розробка організаційних регламентів і процедур збору, обробки та інтеграції даних в трьох системах обліку: фінансового, управлінського та податкового, виходячи вимоги бюджетування та розробленої методології ведення об'єднаного обліку.

Етапами вирішення задачі інтеграції обліку можуть бути:

– перший – розробка методології інтеграції, фінансового, управлінського та податкового обліку. На цьому етапі необхідно вирішити ряд підзадач. Спочатку визначається коло користувачів інформації з кожної діючої системи обліку. На відміну від фінансового обліку, який спрямований в основному на задоволення інтересів зовнішніх користувачів: банки, акціонери), користувачами управлінського обліку виступають переважно внутрішні суб'єкти, але в деяких випадках інформація з управлінського контуру може надаватися і зовнішнім суб'єктам; користувачами податкового обліку внутрішні органи податкові. Якщо управлінський облік використовується лише для внутрішніх потреб, слід мати на увазі, що тут є різні групи користувачів, які за допомогою такого обліку вирішують різні завдання. Тому вимоги до інформативності і оперативності створення даних у керівника підрозділу і генерального директора будуть різними. Але більшість внутрішніх користувачів без співставлення бюджетних показників з фактами, що здійснюються не можуть в повній мірі скористатись обліковими даними будь якої облікової системи.

Виклад основного матеріалу. Правильне визначення складу користувачів облікової інформації об'єднаних обліків дозволить сформулювати набір вимог кожної групи до структури, оперативності та способу подання інформації системою інтегрованого обліку, а також цілі створення і функціонування такої системи.

Потім переходять до формування інтегрованої облікової політики, яка чітко і зрозуміло опише прийняту на підприємстві сукупність способів ведення об'єднаних обліків – первинного спостереження фактів, що відбулися, вартісного їх виміру, поточного групування і підсумкового узагальнення. Зовні здається, що інтегрована облікова політика нічим не відрізняється від відомої бухгалтерської облікової політики, проте між цими системами обліку є досить суттєві існують значні відмінності. Основні відмінні риси накладає сама мета, заради досягнення якої і створюється альтернативна об'єднана система обліку, що носить назву інтегрованого обліку.

Бухгалтерську облікову політику слід жорстко прив'язана до конкретного підприємства яка повинна бути єдиною для всіх операцій. Крім того, тут облік всіх його видів чітко ув'язують з системою бюджетування. Облік без показників бюджету нічого не вартий. На відміну від такої облікової політики інших систем передбачає можливість застосовування різних варіантів оцінки господарських подій в залежності від часу, підрозділів, напрямків бізнесу і навіть економічного сенсу окремої господарської операції.

Наприклад, фінансовий облік передбачає визначання моменту отримання доходів з моменту відвантаження готової продукції або датою підписання акта виконання робіт, а в управлінському обліку підприємство може обчислювати у себе доходи після надходження оплати від покупця. Ще більші відмінності можуть виникати при нарахуванні амортизації. В управлінському обліку можуть встановлюватися скорочені строки корисного використання основних засобів, а також застосовуватися різні способи нарахування амортизації для кожного окремого виду або об'єкта обліку (основного засобу). А чи порівнюється в обліку наведене з показниками бюджету? Ні. То кому потрібен такий облік.

При розробці Положення про єдиний облік необхідно приділити особливу увагу виявленню відсутньої в бухгалтерському обліку інформації, але необхідної для управління. Це дозволить прийняти рішення про способи збору і фіксації інформації, якої бракує на сьогодні. Крім того, можуть бути розроблені і нові способи отримання інформації для відображення її в інтегрованій системі. На цій же стадії необхідно прийняти попереднє рішення про порядок внесення інформації в інформаційне середовище або, навпаки, внесення в управлінський контур, а потім трансформації в інтегровану систему. Остаточного відповісти на це та інші питання можна буде після вибору програмного засобу для повної автоматизації системи інтегрованого обліку, що запроваджується на підприємстві.

Після цього можна приступати до другого етапу розв'язання задачі інтеграції, тобто вибору програмно – технічних засобів для автоматизації інтегрованого обліку, включаючи процес бюджетування. На цьому етапі приймається принципове рішення про вибір способу здійснення автоматизації об'єднаного обліку: розробка власної програми; придбання стандартної галузевої програми («коробковий» продукт), як приклади таких програмних продуктів можна назвати різні галузеві рішення, створені на платформі 1 С: придбання стандартної програми з можливістю її гнучкої індивідуальної настройки.

Перший спосіб дозволяє максимально повно реалізувати ті завдання, для вирішення яких створюється система інтегрованого обліку, що допоможе врахувати всі нюанси конкретного бізнесу підприємства. Однак цей спосіб є найбільш витратним на етапах створення і функціонування і найдовшим за часом реалізації. При цьому керівництво підприємства потрапляє в залежність від конкретного розробника, а компанія буде змушена навчати самостійно кожного нового прийнятого співробітника.

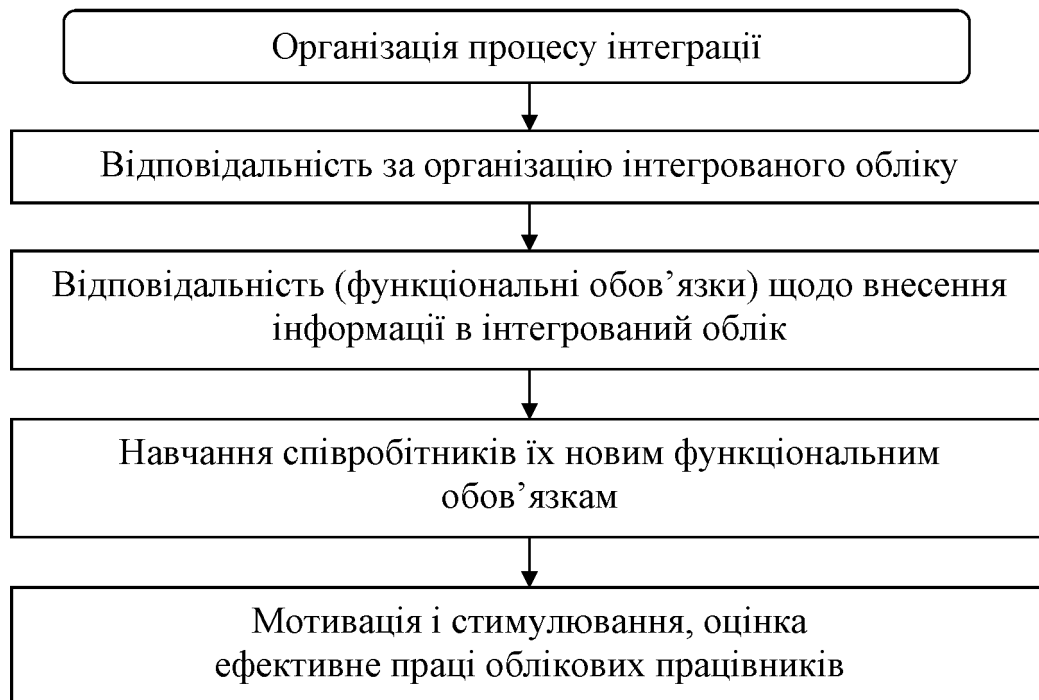
Другий спосіб дозволяє здійснити процес автоматизації інтегрованого обліку досить швидко і недорого. При цьому на ринку праці завжди можна знайти фахівців, які знають такий програмний продукт. Недоліком цього підходу є те, що керівництво підприємства, ймовірно, буде змушене скоротити список методологічних вимог до інтегрованого обліку. У разі якщо підприємство вирішить змінити напрямок діяльності, доведеться купувати новий програмний продукт.

Третій спосіб, як і будь-яка «золота середина», знаходиться між першими двома рішеннями за вартістю і термінами впровадження. Але він поєднує в собі гнучкість першого варіанту і простоту впровадження другого, що часто стає основним фактором при виборі способу автоматизації. Ще більшу привабливість він отримує в разі, якщо програмний продукт має можливість «візуальних» налаштувань (в цьому випадку не буде потрібна допомога програмістів при налаштуванні і функціонуванні програми, кожен користувач після короткострокового навчання зможе самостійно формувати для себе будь-які звіти, довідники і показники, що і сумісні з тією ж програмною платформою, яку підприємство використовує для ведення інтегрованого обліку. Це спрощує і прискорює інтеграцію діючих систем обліку.

Незалежно від обраного способу автоматизації етап технічного аспекту вирішення задачі інтеграції обліку передбачає виконання таких дій:

- визначення відповідності обраного програмного продукту тим методологічним вимогам, які створені для фінансового обліку в цілому і для системи інтеграції зокрема;
- визначення можливих термінів здійснення автоматизації і налаштування трансформації всіх даних бухгалтерського обліку з показниками бюджетування;
- визначення вартості автоматизації, яка буде включати вартість створення або придбання програмного продукту, модернізації технічного парку (комп'ютери, сервери), навчання співробітників користуванню новими програмними продуктами, консалтингового супроводу при налаштуванні і функціонуванні програмного продукту, його технічної підтримки, усунення можливих збоїв в процесі функціонування програми;
- підведення підсумків здійснення автоматизації з використанням даного програмного продукту (вартість і часові витрати на збір, обробку та аналіз інформації в інтегрованому обліку; ступінь взаємодії і взаємопроникнення всіх систем обліку).

Ідеальним буде варіант, коли інформація, що вводиться в одному з видів обліку, за єдиним планом рахунків миттєво відображається в іншому, причому в потрібній інтерпретації для прийняття оперативних управлінських рішень. (див рис. 1)

Рис 1. Організація процесу інтеграції бухгалтерського обліку

Маючи інформацію з кожного з розглянутого видів обліку, можна розставити пріоритети і вибрати найбільш прийнятний варіант. При цьому, по-перше, керівництво підприємства буде мати

чітке уявлення про те, наскільки обраний програмний продукт відповідає розробленій методології обліку і при необхідності зможе вносити в неї зміни. По-друге, розроблена методологія і можливості обраної програми дадуть необхідний матеріал для реалізації третього етапу. В ході здійснення цього етапу необхідно передбачити інноваційні зміни у функціональній і організаційній структурі підприємства. Якщо буде прийнято принципове рішення про те, що всі види обліку використовують єдину базу оперативної інформації, то з метою скорочення трудовитрат первинну інформацію (документ) в неї можуть вводити співробітники операційних підрозділів. Інформація буде потрапляти в облікову систему в місці і в момент здійснення господарської операції, а потім за допомогою спеціальних налаштувань трансформуватися в усіх підсистемах обліку.

Іншим варіантом зміни організаційної структури в рамках вирішення завдань інтеграції є коригування організаційної структури бухгалтерської служби, тобто. виділення в ній груп обліку та переведення працівників в операційні підрозділи. Такий варіант найбільш прийнятний в тих випадках, коли інформація спочатку потрапляє до фінансового обліку, а потім трансформується в інтегрований.

Досвід вирішення подібних завдань показує, що найчастіше використовується варіант організації зустрічних потоків. З усіх видів обліку в інтегрований передаються дані про відвантаження, обсяги виконаних робіт, залишках на складах, прямих виробничих витратах про рух грошових коштів, накладні витрати, нараховану та виплачену заробітну плату, нарахованих і сплачених податках, дивіденди та інші виплати з прибутку підприємства.

На цьому завдання створення системи інтегрованого обліку можна вважати вирішеним. Однак необхідно пам'ятати, що успіх будь-якого інноваційного проекту (а створення системи інтегрованого обліку, безсумнівно, належить до таких) досягається при дотриманні наступних умов: наявність у керівництва чіткого розуміння цілей проекту і шляхів їх досягнення; наявність злагодженої команди розробників проекту, що включає в себе представників всіх структурних одиниць підприємства, яких стосується проект (бухгалтерії в першу чергу); навчання всіх співробітників новим методам роботи; матеріальне і моральне стимулювання розробників проекту при його ефективному старті, а також всіх співробітників за якісне виконання нових функціональних обов'язків (до того моменту, поки вони не стануть буденними).

Рух за інтеграцію обліку розпочав Еріх Карлович Гільде (1904-1983): «Впровадження обчислювальної техніки, – писав він, – стирає межу між ... видами обліку, бо після фіксації будь-якої інформації і

введення її в машину питання результативності інформації вирішується лише відповідно до потреб підприємства і народного господарства і незалежно від того, до якого виду обліку відноситься ця інформація »[Бухгалтерський облік, 1973, №10]. Ідея Гільде скоро стала однією з центральних в нашій науковій літературі. За інтеграцію були майже всі, дискусія розгорнулася тільки з питання, який із видів обліку стане базовим в єдиному народногосподарському обліку. Більшість наших колег, природно, вважали, що бухгалтерський облік за допомогою машин поглине спочатку оперативний облік, а потім, ступивши за межі підприємств, зробить непотрібною і статистику. Інші думали інакше: оперативний облік завдяки машинам розчинить в собі всю економічну інформацію, треті трактували бухгалтерський облік як окремий випадок економічної статистики, вони зводили всю методологію обліку до статистики і на цій підставі щиро вважали, що інтеграція обліку призведе до нового тріумфу статистичних ідей. Нарешті, були і такі, хто говорив про інтеграцію, не виділяючи основну роль якого-небудь одного виду обліку.

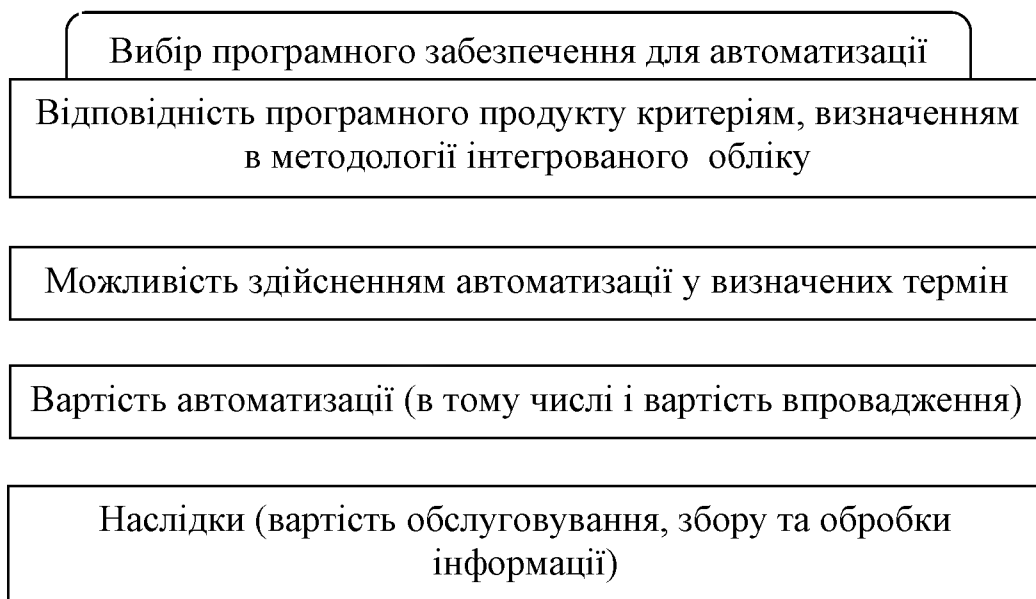
Ті, хто висловлювався за інтеграцію, особливо за повну інтеграцію, повинні були посиляючись на досвід інших країн світу вказати орган, який практично буде здійснювати єдиний облік. Однак були й такі прихильники інтеграції, що вважали за необхідне створення національного рахівництва (М. Атлас і В. Спановський), що вести рахівництво має банк. Це мотивувалося тим, що практично всі кошти підприємств перебували на зберіганні в банку і відображались банківським бухгалтерським обліком, все фінансування і кредитування в країні знаходило відображення в обліку банку.

Інтегрований облік – це збір, систематизація та оцінка всієї інформації підприємства для того, щоб сприяти керівництву в ухваленні рішень, здійсненні планування, управління і оцінки роботи підприємства. Він забезпечує дотримання загальноприйнятих принципів ведення обліку (Generally Accepted Accounting Procedures, GAAP) та гарантує, що підприємство створює, захищає, зберігає і збільшує цінність в процесі виконання своїх операцій з метою передачі цієї цінності зацікавленим сторонам. Інтегрований облік є найважливішим елементом управління, оскільки він виявляє, генерує, представляє і інтерпретує інформацію, що має значення для формулювання стратегії підприємства. Він має величезне значення і для всіх видів діяльності, пов'язаних з плануванням і контролем, в тому числі і для різних рішень, які необхідно приймати, надає суттєві дані для вивчення можливостей підвищення продуктивності, а також стоїть на захисті матеріальних (tangible) і нематеріальних активів

(intangible assets) підприємства. Крім того, підприємство використовує функцію інтегрованого обліку як форму корпоративного управління.

Слід зупинитись на визначенні такого питання як бюджетування з нуля. Бюджетування «з нуля» – zero-based, budgeting або zero budgeting – використовується для розрахунку і обґрунтування всіх бюджетних витрат з нульового рівня. Процедура перед-призначена для запобігання щорічного збільшення бюджету. Метод обнуляє бюджет, і менеджер, відповідальний за цей бюджет, повинен обґрунтувати кожен статтю витрат. Бюджет «з нуля» дозволяє підприємствам виявляти напрямки своєї роботи, які не вимагають великих . Таким чином, вони отримують можливість направляти інвестиції в сфері діяльності, що вимагають фінансування. Крім того, це засіб, що дозволяє підприємству скорочувати свої сукупні базові витрати. Без бюджетування інтегрований облік не зможе виконувати покладені на нього функції.

Складання бюджету з нульовою базою вимагає значних витрат часу управлінського персоналу на визначення і коригування рівня бюджетних витрат, але в той же час дозволяє не дуже чесним менеджерам обґрунтовувати великі бюджети. (рис.2)

Рис.2. Вибір програмного забезпечення системи інтегрованого обліку

Вибудовуючи систему бюджетування, підприємство використовує певну концепцію, яка закладає основи майбутньої системи обліку. На жаль, ця концепція інколи залишається тільки на папері співробітників і ніяк не фіксується в розпорядчих документах, хоча це спростило б постановку задачі про впровадження бюджетування і

об'єднаного обліку. Крім того, на підприємстві існує ротація кадрів, що за відсутності формалізації позбавляє накопиченню знань і досвіду працівників. Проте окремі підприємства бюджетування використовують, що істотним чином впливає на те, який у підсумку інструмент управління воно отримає, тому концепція бюджетування, яку буде використовувати підприємство, є дуже важливим моментом.

Впровадження системи бюджетування – це створення комплексної картини майбутнього, що представляє всі підсумкові бюджети з можливістю детального ознайомлення з будь-яким звітом за окремими операціями. Воно включає в себе процедуру обліку, контролю і аналізу, що дає можливість після закінчення планового періоду зібрати фактичну інформацію про виконання бюджетів та співставити план з фактом. Там, де це можливо співставлення слід робити щоденно або раз на тиждень. Такий аналіз дає можливість проектувати конкретні рішення на майбутнє.

Бюджети – це свого роду правила або договір з розподілу запасів між підрозділами, для досягнення мети підприємства. Стратегічний план – це договір про розвиток підприємства і про розподіл запасів між проектами розвитку. Без інтегрованого обліку таку стратегію, вибудовувати не можливо.

Інтегрований облік. Модель інтегрованого обліку – це методика планування, обліку, контролю та аналізу дотримання прийнятих бюджетів. Вона також включає систему нормативів і обмежень, управлінську облікову, економічну, соціальну та екологічну політики, модель кожного бюджету зокрема і модель консолідації бюджетів в межах підприємства. Модель має формалізований опис, а також автоматизована в певному варіанті, який зручно застосовувати в практичній діяльності.

Функції інтегрованого обліку – це дії, що виконуються з метою бюджетування, обліку, аналізу та контролю господарської діяльності підприємства. Функціональний результат обліку – документ, що представляє в систематизованій формі показники, які характеризують ефективність бізнес-процесів, кожного підрозділу зокрема та підприємства в цілому.

Впровадження прогресивних механізмів ведення виробництва передбачає створення умов для організації обліку: розробку бізнес-планів підрозділів виробництва, оптимальне укомплектування обліково-економічних служб; освоєння ними персональних комп'ютерів і новітніх бухгалтерських програм; розробку й чітке додержання на підприємстві графіків документообігу; налагодження дієвої системи контролю та оцінки діяльності; стимулювання ефективної роботи всіх служб підприємства.

Інтегрований бухгалтерський облік дає змогу визначити: єдність принципів побудови та документування обліку будується цілком автономно, наприклад, на двох підприємствах, які випускають одну й ту ж саму продукцію, але за різними технологіями, побудова інтегрованого обліку буде різною. Але вона не зачіпає тих рахунків які встановлені законодавчо для складання звітності. Два хлібозаводи, з яких перший має дешеву технологію тісто приготування, а другий – устаткування з безперервного тісто приготування. На цих заводах буде різним порядок ведення інтегрованого обліку, бо контроль затрат в них буде різнитись.

Інтегрований облік є комерційною таємницею підприємства, але не всі рахунки є закритими від зовнішніх контролерів. Облік будується лише для свого підприємства, виходячи з характеру технологій, що застосовуються та організаційної структури підприємства. Основними користувачами інформації є власники, керівники, засновники та менеджери. Це конфіденційна облікова інформація, якою користуються тільки ті менеджери, які визначені наказом по підприємству.

Основна мета інтегрованого обліку – це організація процесу бюджетування, обліку, контролю та аналізу, що дозволяє налагодити повний управлінський цикл від планування до обліку, контролю та аналізу, виявлення відхилень та їх винуватців. Тільки повний замкнений процес управління дозволяє ефективно управляти підприємством і його фінансово-господарським станом.

Основними чинниками побудови інтегрованого обліку є: вид підприємницької діяльності – виробнича, комерційна, грошово-кредитна; галузь та підгалузь виду діяльності, які мають бути відокремлені в обліку, за ним визначається фінансовий результат; вид продукції: виріб, надана послуга, виконана робота. В обліку затрати та доходи обліковують окремо за кожним видом продукції.

Організаційна побудова діяльності підприємства може характеризуватися структурою – цеховою або без цеховою; тип виробництва може бути індивідуальний, серійний або масовий. Форма спеціалізації також має вплив на побудову обліку.

На побудову такого обліку перш за все впливає технологічний процес виробництва, а потім: способи одержання продукції; особливості організації; характер продукції, тощо.

Унікальність інтегрованої системи обліку і бюджетування – це не просто набір цифр, це зручна система для управління підприємством, де: планова і фактична інформація в єдиному інтерфейсі – все, що потрібно для аналізу діяльності; зручність для користувачів – автоматизовані розрахунки та інші технічні рішення; планування всієї діяльності підприємства – аналіз взаємозв'язку цілей і результату;

процесний підхід – оптимізація і автоматизація функцій розрахунку і бізнес-процесів; можливість використання планів у подальшій діяльності – для подання заявок та укладання договорів; автоматизація бюджетування в «1С» – інтеграція з сучасними програмними продуктами.

Список використаних джерел:

1. Бурыкин Ю. М. Развитие интегрированного учета на малых предприятиях./Ю.М. Бурыкин // Вестник Казанского ГАУ. – 2009. – №1(11). – С.13-17.
2. Ракевич Н. А. Форматирования интегрированной бухгалтерской отчетности (на примере предприятий промышленности строительных материалов): автореф. дис... канд. эконом. наук / Н. А. Ракевич. – Нижний Новгород, 2012.
3. Ракевич Н. А. Интеграция управленческого и финансового учета: мотивы, возможности и целесообразность / Н. А. Ракевич // Вестник КТИПБ. – 2010. – декабрь. – С. 8-11.
4. Кучерова Е. В. Повышение информативности финансовой отчетности как результат интеграции управленческого и финансового учета на основе МСФО / Е. В. Кучерова, Н. А. Ракевич // Вестник КузГТУ. – 2009. – №6. – С.132-136.

Ф. Ф. Бутинец,
д.э.н., профессор
заведующий кафедрой учета
Винницкого финансово-экономического университета
А. В. Драбанич,
к.э.н., доцент кафедры финансов
Винницкого финансово-экономического университета

ИНТЕГРИРОВАННЫЙ УЧЕТ КАК СРЕДСТВО УПРАВЛЕНИЯ ПРЕДПРИЯТИЕМ

Аннотация. Интегрированный учет внедряется как один из основных средств контроля хозяйственных операций. Важнейшим показателем контроля является отклонение от стандартов, норм, лимитов. Характерной особенностью подсистемы является не документированное выявление отклонений от норм в процессе расходования средств, а отражение отклонений в бухгалтерских записях на специальных счетах по сравнению с бюджетами. Утверждение, что в промышленности отклонения от норм по прямым затратам выявляют главным образом путем сигнального документирования, по крайней мере является спорным. Ни в учебниках, ни в журнальных статьях этот вопрос не рассматривается, формы сигнальных документов не приводятся, номенклатура причин отклонений не предлагается.

Характерная особенность ведения учета заключается в том, что не все предприятия, внедрившие систему бюджетирования и учета, отражают отклонения от стандартов или норм. При всех возможных различиях в принципе отклонения от стандартов в учете отражаются в том случае, если предприятие за основу выявляют текущие нормы или разработаны лимиты. Расчленение отклонений по факторам расчетным порядком не всегда проявляет настоящие их причины. Особенно это относится к отклонениям от количественных стандартов. Поэтому отношение к ним бывает скептическим.

Сами по себе отклонения, конечно, не означает много, хотя «красные» отклонения, например (дебетовые остатки на счетах производства), автоматически рассматриваются как нежелательные, а «черные» отклонения как желаемые, на самом деле необходим более глубокий анализ для определения их значимости. В лучшем случае эти отклонения могут указывать на существование потенциальной проблемы. Вопросы, которые возникают при изучении таких учетных отклонений, могут быть двух типов: а) насколько существенными эти отклонения есть и б) что они означают.

Ключевые слова: интеграция учета, система учета, автоматизация учета, учетная политика, функции учета.

F. F Butinets,

Doctor of Economics, Professor
*Head of the Department and Accounting
Vinnytsia financial and economic university*

A. V Drabanich,

Ph.D., Associate Professor, Department of Finance
Vinnytsia financial and economic university

INTEGRATED ACCOUNT AS A TOOL FOR ENTERPRISE MANAGEMENT

Abstract. Integrated accounting is introduced as one of the main means of control of business operations. The most important measure of control is the deviation from the standards, norms and limits. A characteristic feature of the subsystem is documented not identify deviations from norms in the expenditure of funds, and display abnormalities in the accounting records in special accounts over budget. The claim that the industry standards for deviations from the direct costs detected primarily by the signal documenting at least is controversial. No textbooks or journal articles in this issue is not considered forms of signaling documents not provided, the nomenclature of causes of deviations is proposed.

A characteristic feature of accounting is that not all companies that have implemented a system of budgeting and accounting, reflecting deviations from standards or regulations. With all the possible differences in principle deviation from the standards in accounting displayed in the event that the company takes as a basis the current rules or limits developed. Dismemberment deviation calculated by factors of the order is not always detect them real reason. This applies particularly to quantitative deviations from standards. Therefore, the attitude towards them is skeptical.

By themselves, reject, of course, does not mean much, though "red" deviation, for example (debit balances production) is automatically regarded as undesirable, and "black" diversion as desired, in fact, required a deeper analysis to determine their importance. At best, these deviations may indicate the existence of a potential problem. The question arising in the study of accounting abnormalities can be of two types: a) how significant are these deviations and b) what they mean.

Keywords: integration of accounting, accounting system, automated accounting, accounting policy, accounting functions.